

име двѣ-те хижи на които не гледамъ сега ни-
то врата, нито покривка. Увы! много оставатъ
іоще за да си науча! Время-то кое-то прескоро
разорива паметници-те царекы, видися какъ у-
важава паметници-те на това пустынно пріятел-
ство, за да продължава даже до конца на жи-
вота болка-та ми.

Едвамъ втора-та хижа бѣ ся окончила, и
госпожа Латуръ роди мома. Азъ бѣхъ крестни-
къ на дѣте-то Маргаритино, кое-то ся называ-
ваше Павелъ. Госпожа Латуръ умоли насъ да
крещаме дещеря ѱ двама ведно, и Маргарита
я именована Виргинія, като Казуваше: „Добродѣ-
„ телно ще живѣе и благополучно. Азъ тогдa са-
„ мо узнахъ злополучіе, като ся отстранихъ
„ отъ добродѣтель-та.”

Като госпожа Латуръ ся воздигна отъ
рода-та си, две-те жилища, начнаха да има-
тъ нѣкои си доходъ, ради мое-то по время при-
лѣжаніе за тѣхъ, воистинна ради безпрестанны-
те трудове на тия исты слугы. Слуга-та Мар-
гаритина, именень Домингъ, бѣ Черень Голо-
фець и силенъ іоще хотя и преминалъ на воз-
расть. Той имаше опытъ (практика) и рассу-
ждение естествомъ право. Работеше безразли-